

**MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO**

MNiSW-DNS-WUN-6012-11915-3/AB/10

Warszawa, 2010-12-23

DECYZJA

Na podstawie art. 162 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.)

**odmawiam
stwierdzenia wygaśnięcia z dniem 31 października 2010 r.:**

- 1) decyzji z dnia 27 kwietnia 2004 r. nr DSW-3-4001-309/JP/04 udzielającej Academos sp. z o.o. pozwolenia na utworzenie niepaństwowej wyższej szkoły zawodowej pn. „Pedagogium – Wyższa Szkoła Pedagogiki Resocjalizacyjnej w Warszawie oraz określającej ogólny kierunek działalności uczelni jako prowadzenie wyższych studiów zawodowych na kierunku „pedagogika” w specjalności „resocjalizacja społecznie nieprzystosowanych”,**
- 2) decyzji z dnia 19 czerwca 2007 r. nr DSW-2-02-4003-28/07 nadającej Uczelni uprawnienie do prowadzenia studiów drugiego stopnia na kierunku „pedagogika”,**
- 3) decyzji z dnia 8 marca 2007 r. nr DSW-2-07-4003-121/07 nadającej uprawnienie do prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunku „praca socjalna”.**

Uzasadnienie

I

Rektor Wyższej Szkoły Pedagogiki Resocjalizacyjnej z siedzibą w Warszawie pismem z dnia 21 września 2010 r., doręczonym dnia 22 września 2010 r., złożył wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia, z dniem 31 października 2010 r., decyzji administracyjnych zezwalających Uczelni na prowadzenie kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia na kierunku „pedagogika” oraz na studiach pierwszego stopnia na kierunku „praca socjalna”. Uzasadnieniem wystąpienia z ww. wnioskiem było podjęcie przez Senat Uczelni uchwały z dnia 17 września 2010 r. nr 1/IX/2010 dotyczącej rozpoczęcia procesu zakończenia działalności prowadzonej przez Uczelnię z uwagi na fakt wygaśnięcia z dniem 30 września 2011 r. pozwolenia na utworzenie Uczelni oraz utraty nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe Uczelni. Ponadto Rektor poinformował, iż Senat zobowiązał go do złożenia wniosków

do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zmierzających do zakończenia kształcenia na wszystkich kierunkach i poziomach kształcenia oferowanych przez Uczelnię. W związku z tym, jak stwierdzono w uzasadnieniu wniosku, Uczelnia nie spełnia wymogów określonych w rozporządzeniu z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 144, poz. 1048, z późn.zm.). Rektor uargumentował ww. wniosek planowanym na dzień 31 października 2010 r. zakończeniem działalności „merytorycznej” Uczelni. Z załączonej do ww. pisma uchwały Senatu wynika, iż uznaje on nowo powstałą Pedagogium Wyższą Szkołę Nauk Społecznych z siedzibą w Warszawie jako kontynuatorkę dorobku naukowego i organizacyjnego Pedagogium Wyższej Szkoły Pedagogiki Resocjalizacyjnej z siedzibą w Warszawie, zapewniającą w szczególności ciągłość kształcenia dla studentów, co stanowi wykonanie poprzednich uchwał Senatu. Ponadto Senat stwierdza, iż zostanie podpisane porozumienie pomiędzy Uczelnią, Stroną niniejszego postępowania, a CODA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, na mocy którego CODA sp. z o.o., jako Założyciel Pedagogium Wyższej Szkoły Nauk Społecznych z siedzibą w Warszawie, przyjmie na siebie obowiązki i prawa związane z zapewnieniem kształcenia dla studentów na wszystkich poziomach i kierunkach prowadzonych dotychczas przez Pedagogium Wyższą Szkołę Pedagogiki Resocjalizacyjnej z siedzibą w Warszawie, utrzymaniem dotychczasowych zasad odpłatności dla studentów rozpoczynających i kontynuujących studia, uzyskaniem środków i wypłatą stypendiów studenckich, archiwizowaniem i udostępnianiem zainteresowanym podmiotom dokumentacji Uczelni, zatrudnieniem pracowników będących nauczycielami akademickimi oraz pracownikami niebędącymi nauczycielami akademickimi, prowadzeniem strony internetowej Uczelni, ochroną majątku Uczelni, prowadzeniem biblioteki, prawem ochronnym na słowno-graficzny znak towarowy „Pedagogium Wyższa Szkoła Pedagogiki Resocjalizacyjnej w Warszawie”. Do podpisania powyższego porozumienia w imieniu Uczelni zostali wyznaczeni, zgodnie z zapisami uchwały Senatu, członkowie Senatu obecni na posiedzeniu. Senat zobowiązał także Rektora do wystąpienia do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z wnioskiem o cofnięcie pozwolenia do kształcenia na kierunkach prowadzonych przez Uczelnię, a także do podjęcia wszelkich koniecznych działań zmierzających do zakończenia działalności Uczelni.

Założyciel Uczelni tj. Academos Sp. z o.o., będący Stroną postępowania, reprezentowany przez Pana Jacka Budnera Prezesa Zarządu tej spółki, dnia 29 września 2010 r. zapoznał się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w ww. sprawie, a także został poinformowany o prawie wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji w ciągu 7 dni od dnia doręczenia protokołu z zapoznania się Strony z aktami sprawy. Założyciel Uczelni skorzystał z ww. uprawnienia i pismem z dnia 30 września 2010 r. sprzeciwił się działaniom zmierzającym do likwidacji Uczelni, a także stwierdzeniu wygaśnięcia z dniem 31 października 2010 r. decyzji administracyjnych nadających uprawnienie do prowadzenia studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunku „pedagogika” oraz pierwszego stopnia na kierunku „praca socjalna”. Ponadto Pan Jacek Budner, jako reprezentujący Założyciela, nie wyraził zgody na podejmowanie przez Założyciela Uczelni jakichkolwiek działań zmierzających do połączenia Pedagogium Wyższej Szkoły Pedagogiki Resocjalizacyjnej w Warszawie z jakąkolwiek inną uczelnią albo przejęciu praw i obowiązków Założyciela lub Uczelni przez jakąkolwiek osobę prawną lub fizyczną. Założyciel szczegółowo wymienił przyczyny, z powodu których nie podziela wniosku Uczelni w ww. sprawie. Są to:

- 1) nieuznawanie Pana dr hab. Pana Marka Konopczyńskiego jako Rektora Uczelni;
- 2) zakwestionowanie uprawnienia Rektora Uczelni do samodzielnego występowania z wnioskiem o wygaszanie wszystkich kierunków studiów prowadzonych przez Uczelnię, co oznacza, zadaniem Założyciela, jej likwidację. Złożenie takiego wniosku przez Rektora Założyciela uznaje za bezprawne działanie na szkodę Uczelni;
- 3) nieuznanie uprawnienia do samodzielnego występowania przez Rektora lub Senat Uczelni z wnioskiem o likwidację Uczelni. Z taką inicjatywą, jak argumentuje Założyciel, może wystąpić jedynie Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, jeżeli zachodzą ku temu przesłanki, lub Założyciel Uczelni;

4) niepodjęcie przez Założyciela Uczelni, tj. Academos sp. z o.o. żadnej uchwały dotyczącej likwidacji Uczelni;

5) podważenie zasadności występowania z wnioskiem o likwidację Uczelni z dniem 31 października 2010 r. w kontekście terminu ważności pozwolenia na utworzenie Uczelni, który upływa dnia 30 września 2011 r.;

6) bezprawność działań Rektora zmierzających do likwidacji Uczelni, noszących znamiona przestępstwa z uwagi na rozwiązanie umów z wszystkimi pracownikami dydaktycznymi Uczelni i przeniesienie wszystkich studentów do nowo utworzonej uczelni – Pedagogium Wyższej Szkoły Nauk Społecznych, założonej przez Coda sp. z o.o., której „Państwo Konopczyńscy są właścicielami”;

7) prowadzenie do dnia 30 września 2010 r. przez Pedagogium Wyższą Szkołę Pedagogiki Resocjalizacyjnej naboru na studia i publikowanie list osób przyjętych na kierunki, o których likwidację Uczelnia występuje;

8) świetna kondycja finansowa Uczelni, potwierdzona, jak twierdzi Założyciel, przez Rektora Uczelni w jego oświadczeniach.

Ponadto Założyciel, odnosząc się do treści uchwały Senatu z dnia 17 września 2010 r., podkreślił, iż uchwały podjęte na posiedzeniu Senatu zwołanym przez Pana dr hab. Marka Konopczyńskiego, który nie jest Rektorem, w świetle prawa nie istnieją. Stwierdził również, że art. 62 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 11 ust. 2 statutu Uczelni, na które powołano się w uchwale, nie przyznają Senatowi uprawnień do rozpoczęcia procesu zakończenia działalności prowadzonej przez Uczelnię. Założyciel określił ww. działania Uczelni jako obejście przepisów prawa w zakresie praw i obowiązków założyciela dotyczących zasad przedłużania pozwolenia na działalność uczelni oraz likwidacji uczelni, wskazując na bezprawne przejęcie praw założyciela uczelni przez Coda sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i nielegalne wyprowadzenie z uczelni jej majątku, kadry dydaktycznej i studentów przedstawione w § 1 i 2 ww. uchwały. Założyciel nie podzielił też negatywnej opinii Senatu co do swoich działań przedstawionych w uchwale.

Dnia 12 października 2010 r. ministerstwo, w ramach zapewnienia Pedagogium Wyższej Szkole Pedagogiki Resocjalizacyjnej z siedzibą w Warszawie, czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, umożliwiło przeglądanie akt sprawy oraz sporządzanie z nich notatek i odpisów, a także poinformowało o prawie wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w ciągu 7 dni od dnia doręczenia protokołu w tej sprawie. Strona, reprezentowana przez Pana dr Michała Klimaszewskiego adwokata, oświadczyła, iż szczegółowe uwagi zostaną wniesione na piśmie. Dnia 5 listopada 2010 r. Strona doręczyła pismo z dnia 30 września 2010 r. informujące o zakończeniu działalności merytorycznej Uczelni oraz podtrzymaniu wniosku Uczelni dotyczącego cofnięcia uprawnień do kształcenia na kierunkach prowadzonych przez Uczelnię. Ministerstwo, biorąc pod uwagę fakt rozbieżności treści ww. pisma z treścią wniosku złożonego dnia 22 września 2010 r., co mogłoby wskazywać na art. 155 K.p.a. jako podstawę wszczęcia postępowania, wystosowało dnia 12 listopada 2010 r. pismo z prośbą o sprecyzowanie żądania. W związku z powyższym Minister, postanowieniem z dnia 22 listopada 2010 r. nr MNiSW-DNS-WUN-6012-11915-2/AB/10 uznał za uzasadnione przedłużenie postępowania do dnia 22 grudnia 2010 r. Na dzień wydania niniejszej decyzji Strona nie wypowiedziała się w ww. kwestii.

II

Minister, biorąc pod uwagę niewypowiedzenie się przez Rektora Uczelni w kwestii sprecyzowania żądania oraz mając na względzie całość problematyki związanej ze sprawą, wyjaśnia, iż przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie było rozważenie, czy w świetle zebranych dowodów ww. decyzje, nadające uprawnienie do prowadzenia studiów na wszystkich kierunkach prowadzonych przez Uczelnię, w tym decyzja udzielająca Academos sp. z o.o. pozwolenia na utworzenie uczelni, spełniają przesłanki, pozwalające stwierdzić ich wygaśnięcie.

Ponadto należy stwierdzić, iż minister jest zobowiązany, zgodnie z art. 7 K.p.a. do stania na straży praworządności i podejmowania wszelkich kroków niezbędnych

do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zasada ta jest rozwinięciem zasady wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP wskazującej, iż Rzeczpospolita jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 września 2008 r. Sygn. akt. V SA/Wa 943/08 „wyrażona w art. 7 K.p.a. zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy”. Implikacją powyższego jest funkcjonowanie Ministra jako organu administracji publicznej na podstawie powszechnie obowiązującego prawa i w granicach istniejącego systemu prawnego, zgodnie z którym *legis specialis derogat legi generali*. Oznacza to, iż Minister podejmując wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy musi uwzględniać przepisy szczegółowe, którymi w niniejszej sprawie są art. 11 ust. 5 oraz art. 26 i 27 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn.zm.). Dotyczy to również możliwości podjęcia decyzji, na podstawie art. 162 § 1 K.p.a., w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji. Przepisu tego nie można stosować bez uwzględnienia art. 26 i 27 ww. ustawy oraz przepisów dotyczących szkolnictwa wyższego, w szczególności obowiązków wobec studentów.

Zgodnie z art. 162 § 1 K.p.a. organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli decyzja: 1) stała się bezprzedmiotowa, a stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa albo gdy leży to w interesie społecznym lub w interesie strony, 2) została wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego warunku, a strona nie dopełniła tego warunku. Powyższy przepis ustanawia trzy normy prawne, odnoszące się do trzech różnych sytuacji:

1) Zgodnie z normą pierwszą, zawarta w art. 162 § 1 pkt 1 K.p.a., bezprzedmiotowość decyzji jest tu konieczną, ale niewystarczającą przesłanką stwierdzenia jej wygaśnięcia. Jeżeli stwierdzenie wygaśnięcia decyzji nakazuje przepis prawa, to organ administracji jest zobowiązany do zbadania, czy spełnione są przesłanki wymienione w tym przepisie. Przesłanką wygaśnięcia decyzji przewidzianą w przepisach szczególnych nie jest bowiem bezprzedmiotowość decyzji, lecz powstanie określonych w tych przepisach okoliczności faktycznych.

2) Natomiast zgodnie z drugą normą, w przypadku, gdy kwestia wygaśnięcia decyzji nie jest uregulowana w przepisach szczególnych, stwierdzenie bezprzedmiotowości decyzji nie jest wystarczające do stwierdzenia jej wygaśnięcia, ponieważ należy dodatkowo wykazać, że wymaga tego interes społeczny albo interes strony. W tej sytuacji prawnej art. 162 § 1 pkt 1 K.p.a. stanowi samodzielną podstawę materialnoprawną do stwierdzenia wygaśnięcia decyzji. W związku z powyższym brak wyraźnego przepisu szczególnego nakazującego stwierdzenie wygaśnięcia decyzji powoduje, że w przypadku bezprzedmiotowości decyzji nie będzie możliwe stwierdzenie jej wygaśnięcia, gdy nie leży to w interesie społecznym ani w interesie strony.

Poruszając kwestię bezprzedmiotowości decyzji należy wyjaśnić, iż wynika ona z ustania prawnego bytu elementu stosunku materialnoprawnego, nawiązanego na podstawie decyzji administracyjnej, tj. podmiotu lub przedmiotu (zniszczenia lub przekształcenia rzeczy), lub obowiązków i uprawnień stron (rezygnacji z uprawnień przez strony). Elementy stosunku administracyjnoprawnego mogą przestać istnieć na skutek zmiany stanu faktycznego uniemożliwiającego wykonanie decyzji albo z powodu zmiany w stanie prawnym pod warunkiem, że powoduje ona taki skutek. Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 11 października 1985 r., SA/Wr 556/85 bezprzedmiotowość powstaje w sytuacji, gdy niemożliwe stało się zrealizowanie celu, jaki organ administracji miał na względzie przy jej wydaniu. Sytuacje, w których odpada taki cel dotyczą również bezprzedmiotowości przedmiotowej, w tym rezygnacji z uprawnień przez strony.

3) Odnosząc się natomiast do normy trzeciej zawartej w art. 162 § 1 pkt 2 K.p.a., należy wyjaśnić, iż warunkiem jest tu rozumiany jako zastrzeżenie, na podstawie którego powstanie lub ustanie określonego skutku prawnego zależy od zdarzenia przyszłego i niepewnego. W związku z powyższym warunkiem nie będą wymogi ustawowe (przesłanki prawne decyzji). Warunek, aby obowiązywał strony, musi być zawarty w decyzji. Podejmowanie decyzji z zastrzeżeniem warunku przewidują przepisy szczególne.

Podkreślić również należy, iż we wszystkich ww. sytuacjach wygaśnięcie decyzji następuje z mocy prawa, a rolą aktu deklaratoryjnego jest jedynie stwierdzenie, iż taki skutek prawny zaistniał. Niezależnie od tego, czy stwierdzono wygaśnięcie decyzji czy nie, nie egzystuje ona w obrocie prawnym i nie można dokonać jej zmiany czy uchylecia w trybie art. 154, 155 czy 161 K.p.a. albo uchylić w wyniku wznowienia postępowania. Decyzja stwierdzająca wygaśnięcie innej decyzji wywołuje zatem skutki prawne *ex tunc*, czyli wstecz, od dnia, w którym powstały przesłanki wygaśnięcia decyzji.

Ad. 1) Żaden przepis ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym nie przewiduje stwierdzenia wygaśnięcia decyzji. Implikacją tego jest brak, wskazanych w przepisach prawa, okoliczności faktycznych, które minister mógłby potwierdzić prowadząc niniejsze postępowanie. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż decyzja udzielająca Academos sp. z o.o. pozwolenia na utworzenie Uczelni i ustalająca ogólny kierunek działalności jako prowadzenie wyższych studiów zawodowych na kierunku „pedagogika” w specjalności „resocjalizacja społecznie nieprzystosowanych” (aktualnie studia pierwszego stopnia) oraz decyzje nadające uprawnienie do prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku „praca socjalna” oraz na studiach drugiego stopnia na kierunku „pedagogika”, nie spełniają przesłanek wynikających z ww. normy prawnej.

Ad. 2) Biorąc pod uwagę sytuację faktyczną niniejszej sprawy, należy wskazać, iż podmiot stosunku materialnoprawnego, tj. Uczelnia oraz Założyciel Uczelni, a także przedmiot tego stosunku, tj. baza materialna do prowadzenia kształcenia, istnieją. Rozważenia wymaga natomiast kwestia ustania bytu prawnego obowiązków i uprawnień Stron. Rektor, na skutek podjęcia przez Senat Uczelni uchwały dotyczącej zakończenia z dniem 31 października 2010 r. działalności Uczelni, wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia decyzji nadających uprawnienia do prowadzenia wszystkich kierunków studiów prowadzonych przez Uczelnię, co oznacza rezygnację z uprawnień przez Stronę – Uczelnię. Abstrahując od kwestii zgodności z przepisami ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym powyższych działań, należy zauważyć, iż druga Strona postępowania – Założyciel Uczelni, jest przeciwna ww. wnioskowi. W związku z tym stwierdzenie wygaśnięcia ww. decyzji, którego konsekwencją jest wykreślenie ww. uprawnień z rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych, leży w interesie tylko jednej Strony. Podkreślenia wymaga fakt, iż zmiana stanu faktycznego, tj. zakończenie działalności Uczelni i utrata nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe, uniemożliwiająca wykonanie decyzji nadających uprawnienia do ww. kierunków studiów, nastąpiła na skutek uchwały podjętej przez Senat Uczelni. Ponadto ww. rozstrzygnięcie nie uwzględniałoby także interesu społecznego, rozumianego jako suma interesów indywidualnych, tj. studentów, którzy będą zmuszeni do przeniesienia się do innej uczelni. Należy podkreślić, iż nie jest zasadne przerywanie kształcenia w trakcie roku akademickiego. Takie rozwiązanie odbiera możliwość ukończenia studiów na wybranej uczelni i, co należy podkreślić, nie z uwagi na fakt negatywnej oceny jakości kształcenia lub zaistnienia przesłanek do wydania decyzji wskazanych w art. 26 ust. 2 ww. ustawy, a jedynie z powodu braku porozumienia między Rektorem Uczelni a jej Założycielem. Ponadto wycofywanie z obrotu prawnego decyzji, udzielającej Założycielowi pozwolenia na utworzenie Uczelni i określającej ogólny kierunek działalności oraz decyzji nadających uprawnienia do prowadzenia pozostałych ww. kierunków studiów, w trakcie roku akademickiego i przed terminem wygaśnięcia pozwolenia na utworzenie uczelni, co oznacza de facto wcześniejsze niż wskazane w rejestrze uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych rozpoczęcie procesu likwidacji uczelni,

nie służy pewności tego obrotu, czyli interesowi społecznemu. Ponadto zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 września 2008 r. Sygn. akt. V SA/Wa 943/08 „art. 7 K.p.a. nie ustala hierarchii interesu społecznego i słusznego interesu obywateli ani też nie określa zasad rozstrzygania konfliktów między nimi. Z jego brzmienia wynika, iż ustawodawca przyjmuje regułę, zgodnie z którą oba te interesy podlegają równorzędnej ochronie bez dominacji któregośkolwiek z nich”. Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż decyzje, nadające Uczelni uprawnienie do prowadzenia kierunków studiów, w tym decyzja udzielająca pozwolenia Academos sp. z o.o. na utworzenie Uczelni, nie spełniają koniecznych przesłanek wskazanych w ww. normie prawnej do stwierdzenia ich wygaśnięcia.

Ad. 3) Minister wyjaśnia, iż przesłanki prawne wydania ww. decyzji, m.in. posiadanie tzw. minimum kadrowego, nie stanowią warunku w rozumieniu art. 162 § 1 pkt 2 K.p.a. Przepisy ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym nie przewidują wydawania decyzji z zastrzeżeniem warunku. W związku z tym decyzje, nadające uprawnienie Uczelni do prowadzenia kształcenia oraz decyzja udzielająca Założycielowi pozwolenia na utworzenie Uczelni, w swojej treści nie zawierają warunku i tym samym nie spełniają przesłanki do stwierdzenia ich wygaśnięcia.

Minister, mając na względzie zasady wynikające z Kodeksu postępowania administracyjnego, w szczególności art. 8 i 9 K.p.a., informuje, iż wskazana we wniosku informacja o utracie nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe Uczelni i niespełnianiu wymogów określonych w rozporządzeniu z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 144, poz. 1048, z późn.zm.), powinna zostać zgłoszona w trybie przewidzianym w art. 11 ust. 5 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z ww. przepisem rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące, o zaprzestaniu spełniania przez jednostkę organizacyjną warunków do prowadzenia studiów, w tym o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na uprawnienie do prowadzenia studiów. Jeżeli w ciągu dwunastu miesięcy od zaprzestania spełniania wymaganych warunków jednostka organizacyjna nie spełni tych warunków, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji, zawiesza uprawnienia jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.

Należy również wyjaśnić, iż pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej uzyskała, na podstawie art. 20 ust. 1, 2 i 3 ww. ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, Academos sp. z o.o. i jedynie ta spółka jest uprawniona do decydowania o zakończeniu działalności Uczelni, czyli o jej likwidacji, z wyjątkiem szczególnych okoliczności, o których mowa w art. 37 ww. ustawy. Z uwagi na fakt, iż podstawowym zadaniem każdej uczelni, celem jej funkcjonowania, wyrażonym w art. 13 ww. ustawy, jest w szczególności kształcenie studentów w celu ich przygotowania do pracy zawodowej, informacja zawarta we wniosku Uczelni o zakończeniu działalności „merytorycznej” Uczelni, oznacza de facto rozpoczęcie procesu likwidacji Uczelni. Natomiast decyzja rozstrzygająca sprawę co do istoty może być wydana w tym przedmiocie, na podstawie art. 26 ust. 1 ww. ustawy, jedynie na skutek wniosku uprawnionego podmiotu, czyli tego, który uzyskał pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej. Ponadto sposób zakończenia działalności uczelni niepublicznej, tj. jej likwidacji, określony został w art. 27 ww. ustawy oraz § 40 statutu Uczelni. Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia decyzji nadających uprawnienie do prowadzenia studiów, w tym w szczególności decyzji udzielającej Academos sp. z o.o. pozwolenia na utworzenie Uczelni, nie uwzględnia prawidłowej procedury likwidacji uczelni niepublicznej. Podkreślenia wymaga fakt, iż kompetencje rektora jako organu jednoosobowego uczelni, wskazane w art. 66 ust. 5 ww. ustawy, dotyczą sprawowania nadzoru nad działalnością dydaktyczną i badawczą uczelni, dbania o przestrzeganie prawa oraz zapewnienia bezpieczeństwa na terenie uczelni, a także innych spraw określonych w statucie uczelni. Zgodnie z § 14 statutu Pedagogium Wyższej Szkoły Pedagogiki Resocjalizacyjnej z siedzibą w Warszawie

rektor podejmuje wszystkie decyzje dotyczące pracy naukowo-dydaktycznej Uczelni, nienależące do kompetencji innych organów, wymienione szczegółowo w § 14 ust. 2 tego statutu. Również Senat Uczelni nie posiada w zakresie swoich kompetencji możliwości zakończenia działalności uczelni, przeciwnie, zobowiązany jest na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 3 i 4 ww. ustawy, do ustalania głównych kierunków działalności uczelni oraz ustalania zasad działania uczelni w zakresie wykonywania podstawowych zadań uczelni określonych w art. 13 ww. ustawy. Co prawda art. 62 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy umożliwia Senatowi podejmowanie uchwał w sprawie likwidacji kierunków studiów, jednakże ta likwidacja (zniesienie) powinna odbywać się po zakończeniu całego cyklu kształcenia na danym poziomie studiów, tzn. po ukończeniu kształcenia na ostatnim roku studiów na danym poziomie.

Odnosząc się natomiast do przedstawionych w punktach 1-8 zarzutów Założyciela Uczelni dotyczących wniosku Rektora Uczelni, Minister wyjaśnia, co następuje.

Ad. 1) Wniosek Uczelni w niniejszej sprawie został podpisany przez osobę pełniącą w tym czasie funkcję Rektora w tej Uczelni, tj. Pana dr hab. Marka Konopczyńskiego. Według posiadanych informacji nie zostały spełnione przesłanki z art. 19 ust. 2 nieobowiązującej ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590, z późn. zm.) skutkujące wygaśnięciem ww. osobie mandatu rektora. Z dokumentacji Uczelni wynika bowiem, że Pan dr hab. Mark Konopczyński został powołany z dniem 20 maja 2005 r. na kolejną kadencję do pełnienia funkcji rektora ww. uczelni. Stosowny akt powołania, podpisany przez Pana Jacka Budnera w imieniu Academos sp. z o.o., został przekazany przez Pana dr hab. Marka Konopczyńskiego pismem z dnia 8 stycznia 2008 r.

Ad. 2) Należy przychylić się do wskazanego stanowiska, iż wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia decyzji nadających uprawnienia do wszystkich kierunków studiów prowadzonych przez Uczelnię w trakcie roku akademickiego i przed terminem wygaśnięcia pozwolenia na utworzenie uczelni, oznacza de facto wcześniejsze niż wskazane w rejestrze uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych rozpoczęcie procesu likwidacji uczelni.

Ad. 3) Stwierdzenie Założyciela Uczelni, iż Rektor lub Senat nie są uprawnieni do samodzielnego występowania z wnioskiem o likwidację Uczelni, jest zgodne z przytoczonymi wyżej przepisami prawa.

Ad 4) Minister potwierdza, iż Założyciel Uczelni nie złożył na dzień wydania niniejszej decyzji wniosku o wyrażenie zgody na likwidację Pedagogium Wyższej Szkoły Pedagogiki Resocjalizacyjnej z siedzibą w Warszawie.

Ad. 5) Należy sprecyzować, iż Rektor we wniosku z dnia 21 września 2010 r. nie występuje o likwidację Uczelni, natomiast z treści wniosku wynika, iż zaplanowano zakończenie działalności Uczelni na 31 października 2010 r., co wskazuje na omijanie przepisów prawa w zakresie likwidacji uczelni. W przypadku niezłożenia przez Założyciela Uczelni wniosku o przedłużenie pozwolenia na jej działalność, Uczelnia zostaje postawiona w stan likwidacji z dniem 30 września 2011 r., na podstawie decyzji z dnia 12 sierpnia 2009 r.

Ad. 6) Kwestia zgodności z prawem i statutem działań Rektora nie jest przedmiotem niniejszego postępowania. Zbadanie ww. sprawy może nastąpić jedynie podczas ewentualnej kontroli, na podstawie art. 33 ust. 1 i art. 34 ww. ustawy.

Ad. 7) Należy podzielić pogląd Założyciela dotyczący niekonsekwencji w działaniu Rektora Uczelni. Przyjmowanie osób na studia i następnie planowanie likwidacji kierunków studiów szkodzi interesowi społecznemu, tj. studentom, co zostało szczegółowo wykazane wyżej.

Ad. 8) Należy wyjaśnić, iż Rektor Uczelni nie podnosił kwestii finansowych jako przyczyny wystąpienia z wnioskiem w niniejszej sprawie. Dysponowanie przez Uczelnię bazą materialną i środkami finansowymi do prowadzenia kształcenia potwierdza,

iż bezprzedmiotowość decyzji nadających uprawnienie do prowadzenia studiów, nie zaistniała.

Biorąc pod uwagę całokształt sytuacji faktycznej i prawnej niniejszej sprawy, nie można bezspornie stwierdzić, iż ww. decyzje wygasły z mocy prawa z dniem 31 października 2010 r. i nie egzystują w obrocie prawnym.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego stwierdził powyższe i postanowił, jak na wstępie.

Pouczenie

Na podstawie art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

z op. Ministra
PODSEKRETARZ STANU
Zbigniew Marciniak
prof. Zbigniew **MARCINIAK**

Otrzymują:

- Pedagogium Wyższa Szkoła Pedagogiki Resocjalizacyjnej, ul. Marszałkowska 115, 00-102 Warszawa
- Założyciel Uczelni – Academos Sp. z o.o., ul. Marszałkowska 115, 00-102 Warszawa, adres korespondencyjny: ul. Wiatraczna 15 m. 120, 04-364 Warszawa
- a/a.